Ngoài những khó khăn đang chồng chất đến cực điểm này, còn có một khó khăn khác đau đớn hơn tất cả những khó khăn khác cộng lại. Đó là khi tôi nhận ra rằng tôi đã dành những năm tháng đẹp đẽ trong quá khứ để tìm kiếm ánh cầu vồng của chân lý, tìm kiếm khắp nơi bí quyết để thành công và giờ đây, tôi thấy bản thân mình còn vô dụng hơn tất cả 25.000 người mà tôi từng đánh giá rằng họ là những người "thất bại".

Ý nghĩ đó gần như làm tôi phát điên. Hơn nữa, nó còn thật sự khiến tôi cảm thấy nhục nhã bởi tôi từng diễn thuyết khắp cả nước. Trước bao nhiều tổ chức kinh doanh, bao trường đại học, tôi dám nói với người khác cách để áp dụng 17 nguyên tắc thành công trong khi giờ đây tôi không thể tự áp dụng chúng cho chính bản thân mình. Tôi dám chắc rằng mình không bao giờ còn cảm giác tự tin khi đối mặt với cả thế giới nữa.

Mỗi khi soi gương, tôi nhận thấy vẻ tự coi thường bản thân trên khuôn mặt mình và tôi thường nói với người đàn ông trong gương đó những điều không thể nói với người khác được. Tôi bắt đầu đặt bản thân mình vào cùng một hạng với những kẻ bịp bợm chỉ biết đưa ra những phương pháp sửa chữa sai lầm cho người khác nhưng chính mình lại không thể áp dụng được.

Những tên tội phạm mưu sát Ngài Mellett đã bị bắt và chịu án tù chung thân, do đó, tôi đã thực sự an toàn. Tôi có thể ra ngoài, không cần phải lẫn trốn và có thể quay lại làm công việc của mình. Tuy nhiên, tôi không thể ra ngoài vì giờ đây tôi lại phải đối mặt với hoàn cảnh đáng sợ hơn cả hoàn cảnh bọn tội phạm đã đẩy tôi vào.

Trải nghiệm đó đã hoàn toàn hủy hoại mọi sự chủ động trong tôi. Tôi thấy việc bản thân mình bị kiểm soát bởi sự trì trệ giống như một cơn ác mộng. Tôi còn sống, tôi có thể ra ngoài, nhưng tôi thậm chí không thể nghĩ đến dù chỉ một bước đi để có thể tiếp tục tìm kiếm mục tiêu mà tôi đã tự đặt ra cho mình, theo gợi ý của Ngài Carnegie. Tôi nhanh chóng trở nên bàng quan, không chỉ với bản thân mình mà tệ hơn, tôi còn giận dữ và cáu kỉnh với những người đã che chở cho tôi trong suốt "tình huống khẩn cấp" mà tôi gặp phải.

Tôi đã đối mặt với tình huống khẩn cấp lớn nhất trong cuộc đời mình. Nếu bạn chưa từng trải qua chuyện tương tự như thế, bạn sẽ không thể hiểu được cảm giác của tôi. Những chuyện như thế không thể miêu tả được. Muốn hiểu